

רע"פ 4698/19 - פלוני נגד פלוני, מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 4698/19

לפני: כבוד השופטת י' וילנר

המבקש: פלוני

נגד

המשיבים: 1. פלוני
2. מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בחיפה מיום 4.7.2019 בע"ו 19-06-17640, שניתן על ידי כב' השופט העמית ש' ברלינר; ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד לוליק אסל

בשם המשיב 1: עו"ד שרית גולן-שטיינברג

בשם המשיבה 2: עו"ד תמר פרוש

החלטה

1. בקשת רשות ערעור על החלטת ביניים של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט העמית ש' ברלינר) שניתנה במסגרת הליך ערעור בע"ו 19-06-17640 מיום 4.7.2019, בגדרה התיר בית המשפט למשיב 1 (להלן: המשיב) לצאת מבית החולים הפסיכיאטרי לחופשה חד-פעמית בת 6 שעות. לצד בקשת רשות הערעור הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט המחוזי עד להכרעה בבקשתו.

עמוד 1

2. נגד המשיב הוגש כתב אישום לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, המייחס לו ביצוע עבירת רצח אמו ועבירת ניסיון לרצח אחיו, הוא המבקש בענייננו (תפ"ח 16779-10-09). בפסק-דינו מיום 3.3.2010 הורה בית המשפט המחוזי (כב' השופטים א' טל, א' סטולר ו-ר' לורך) על הפסקת ההליכים הפליליים המתנהלים נגד המשיב ועל אשפוזו בבית חולים פסיכיאטרי.

3. מעת לעת פנה המשיב לוועדה הפסיכיאטרית המיוחדת (להלן: הוועדה הפסיכיאטרית או הוועדה) בבקשות לצאת לחופשות, וביום 26.2.2019 נעתרה הוועדה ליציאתו של המשיב לחופשה חד-פעמית בסמוך למועד הבחירות האחרונות, וזאת לצורך הוצאת תעודת זהות.

4. בהמשך לכך, ולאחר שיצא המשיב לחופשה האמורה והתנהג כראוי, ביום 4.6.2019 נעתרה הוועדה הפסיכיאטרית לבקשת המשיב לצאת אחת לחודש לחופשה בת 6 שעות לצורך ביקור אביו, חולה סיעודי השוהה בבית אבות, וזאת בתנאים הכוללים, בין היתר, ליווי של מלווה אשר יתאם עם המשטרה את תנאי החופשה זמניה, כמו גם דרכים להתקשרות חירום מיידית; וכן תיאום החופשות עם המבקש, הוא כזכור אחיו של המשיב ונפגע העבירה (להלן: החלטת הוועדה). בתוך כך, ציינה הוועדה בהחלטתה כי מזה תקופה ממושכת שמצבו הנפשי של המשיב יציב; וכן כי רמת המסוכנות הנשקפת ממנו לעצמו ולסביבתו היא נמוכה.

5. על החלטה זו של הוועדה הפסיכיאטרית הגיש המבקש ערעור לבית המשפט המחוזי, ובצדו בקשה לעיכוב ביצוע החלטת הוועדה. בערעורו טען המבקש, בעיקרו של דבר, כי לא התקיימו בענייננו התנאים המנויים בסעיף 28 ג(ג) לחוק טיפול בחולי נפש, התשנ"א-1991 (להלן: החוק), שלפיהם על הוועדה הפסיכיאטרית לאפשר למשיב חופשה רק אם סברה כי חל שינוי בסיסי ורציף במצבו, וכן כי ניתן לשלול ברמת וודאות גבוהה את מסוכנותו לסביבה, ובכלל זה לאנשים ספציפיים ולעצמו. עוד יצוין כי המדינה, היא המשיבה 2, הגישה אף היא ערעור על החלטת הוועדה, והדיון בשני הערעורים אוחד.

בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה לעיכוב ביצוע החלטת הוועדה עד להכרעה בערעור.

6. בתום הדיון הראשון שהתקיים בערעור, התיר בית המשפט המחוזי למשיב לצאת לחופשה חד-פעמית בת 3 שעות לקניון או למקום ציבורי אחר, וזאת בליווי מלווה אשר הוסמך לכך על-ידי הוועדה, תוך תיאום עם המשטרה ולאחר שהמלווה יתודרך על-ידי מנהל המחלקה בה מאושפז המשיב. בית המשפט המחוזי ציין בהחלטתו כי המשיב מאושפז במחלקה השיקומית ומזה תקופה ארוכה שלא נרשמו אירועים חריגים בהתנהלותו.

7. בהמשך לכך, במסגרת הדיון השני שהתקיים בבית המשפט המחוזי ביום 4.7.2019, ביקש המשיב לצאת לחופשה נוספת לבקר את אביו, אף אם באופן חד-פעמי, תוך הקפדה על התנאים שנקבעו בהחלטת הוועדה ובהחלטותיו הקודמות של בית המשפט המחוזי. בתוך כך, נטען כי האב מבוגר וחולה במחלות רבות, וכן כי האב ביקש

להיפגש עם המשיב.

המבקש והמדינה התנגדו לבקשה, וטענו, בעיקרו של דבר, כי מסוכנותו של המשיב היא ממשית, וכן כי לא מתקיימים בענייננו התנאים המנויים בחוק, המצדיקים לאפשר למשיב לצאת לבקר את אביו, וזאת אף אם מדובר בביקור חד-פעמי.

החלטת בית המשפט המחוזי

8. בית המשפט המחוזי נעתר לבקשה, תוך שציין כי המשיב יצא זה מכבר לשתי חופשות, במסגרתן גילה התנהגות נאותה, שיתף פעולה באופן מלא, ומצבו הנפשי נותר מאוזן ויציב. לפיכך, התיר בית המשפט המחוזי למשיב לצאת לחופשה אחת בת 6 שעות, לביקור אביו, וזאת בתנאים אשר נקבעו במסגרת החופשות הקודמות. כן ציין בית המשפט המחוזי כי הביקור צריך להיעשות תוך תיאום עם המבקש, ובריחוק ממקום מגוריו.

על החלטה זו של בית המשפט המחוזי נסבה בקשת רשות הערעור שלפניי.

הבקשה דן

9. במסגרת הבקשה טוען המבקש, בעיקרו של דבר, כי לא ניתן לשלול "ברמת וודאות גבוהה", כמצוות סעיף 28ג(ג) לחוק, את מסוכנותו של המשיב לסביבתו, ובפרט למבקש ולמשפחתו, ומשכך החלטת בית המשפט המחוזי מעמידה את המבקש ואת משפחתו בסכנה.

בתשובתה טוענת המדינה כי יש לקבל את הבקשה, וזאת, בין היתר, משום שטרם בשלה העת להתיר למשיב, אשר מסוכנותו לציבור ולמבקש לא נשללה ברמת וודאות גבוהה, לצאת לחופשה. כן טוענת המדינה, כי לא היה מקום לאפשר למשיב לצאת לחופשה באותה מתכונת עליה הורתה הוועדה בהחלטתה, החלטה אשר הובילה להגשת הערעור, וזאת בטרם הכריע בית המשפט המחוזי בערעור לגופו.

המשיב טוען מנגד כי אין מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי, המבוססת על התרשמותו מהמשיב ומהמסמכים הרפואיים שהונחו בפניו.

דין והכרעה

10. לאחר העיון בבקשת רשות הערעור ובתשובות לה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

כלל נקוט הוא בידינו כי לערכאה הדיונית שיקול דעת רחב בכל הנוגע לסעדים זמניים, וערכאת הערעור תימנע מלהתערב בהחלטות בעניינים אלה, למעט במקרים חריגים (ראו והשוו: רע"א 260/19 כהן נ' כונס הנכסים, פסקה 18 (28.2.2019); רע"א 617/19 פיינ נ' אדמות הברון בע"מ, פסקה 8 (18.3.2019)). לא מצאתי כי המקרה דנן נמנה עם המקרים החריגים המצדיקים התערבות בהחלטת הביניים של בית המשפט המחוזי - החלטה אשר ניתנה כאמור בעיצומו של הדיון בערעור - ומטעם זה בלבד ניתן לדחות את הבקשה.

11. מעבר לכך אוסיף כי שוכנעתי כי לא נפל פגם בהחלטת בית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי איזן כראוי בין מכלול השיקולים הרלוונטיים, תוך שהביא בחשבון את העובדה ששתי החופשות אליהן יצא המשיב עברו ללא כל תקלה או התנהלות חריגה מצדו; כמו גם את התנאים המוקפדים שנקבעו ליציאתו של המשיב לחופשה. לאמור יש להוסיף את המלצתה של ד"ר גבריאלה קנול, מנהלת המחלקה השיקומית בבית החולים בו מאושפז המשיב, אשר ניתנה ביום 11.7.2019 והוגשה לעיוני, שלפיה המשיב "אינו מהווה מסוכנות כלפי עצמו או כלפי הזולת. שולל בתוקף כוונה לפגוע באחיו או בבני משפחתו ... מצבו הנפשי כיום מאפשר מימוש חופשה עד 6 שעות, בליווי מר אלי בן חיים, לביקור אביו בבית אבות".

12. לאור האמור לעיל, בקשת רשות הערעור נדחית, ועמה הבקשה לעיכוב ביצוע החלטת בית המשפט המחוזי.

13. למען הסר ספק, אבהיר כי אין בהחלטה זו כדי להביע עמדה לגוף הערעור, הליך שכאמור טרם הסתיים. אין צו להוצאות.

ניתנה היום, ט' בתמוז התשע"ט (12.7.2019).

שׁוֹפֵט